

Aar ikke er absolut nødvendigt, og det vil da ligge nær, at Styrelsen siger som saa: Hvis vi ikke benytte det budgetterede Beløb, saa er der Udsigt til, at der til næste Aar vil blive bevilget et ringere Beløb, men det kan meget godt være, at vi til næste Aar ikke kunne undvære de Tusinder, som vi i Aar kunne spare. Man har ikke den Lyst til paa de Poster, hvor de bevilgede Beløb ere tilstrækkelige, maaske i enkelte Aar mere end tilstrækkelige, at udvise Sparsommelighed, fordi det kan have Konsekvenser for Teaterstyrelsen, som maa erkendes at være mindre heldige. Og paa den anden Side kan dette, at der Aar efter Aar er Poster, som det har vist sig nødvendigt at overskride, føre med sig, at man siger som saa: Ja, vi kunne ikke klare os med de Summer, der staar, og det har mam temmelig sikkert ogsaa set fra Rigsdagens Side; thi man har Aar efter Aar dækket Underskuddet, selv om der er opstillet Balance. Vi ville selvfølgelig komme til at høre mange Bebrejdelser for, at vi ikke have kunnet klare os, men Bebrejdelserne ville sikkert blive de samme, hvad enten Underskuddet er 175,000 eller 125,000 Kr. Anledningen til at spare, til at holde igen bliver mindre — det er rent menneskeligt —, naar man har den Fornemmelse: at klare sig med Budgettets Beløb kan man ikke, og Utak skal man have alligevel. Derfor mener jeg, at der er nogen Grund til at forudsætte, at naar der er stillet et bestemt Beløb til Raadighed, saa bliver Udsigten til, at Teaterstyrelsen ogsaa vil kunne klare sig med dette Tilskud, langt større, end selv om vi, som i Fjor, budgettere et bestemt Underskud, thi det vil jo altid kun være kalkulatorisk.

Det er mine Grunde til at gaa med til det foreliggende Lovforslag. Men endnu en meget væsentlig Grund for mig til at gaa med dertil er, at det foreliggende Lovforslag jo gaar ud paa, at vi faa en Prøvetid for det kgl. Teater, idet det foreliggende Forslag jo gaar ud paa, at Loven kun skal gælde i 5 Aar. Baa de Rigsdagen og Teatrets Styrelse ville i Løbet af disse 5 Aar kunne faa Lejlighed til at se, hvordan man bedst gaar til Løsningen af de Spørgsmaal, som have været fremme ved Finanslovforslagenes Teaterbudgetter og de specielle Lovforslag, der have været fremme vedrørende det kgl. Teater. Det Spørgsmaal, som staar i første Linie her, er jo, hvad der er billigst for Staten, og man bør da spørge sig selv, hvorvidt det virkelig er fornuftigt, økonomisk set, fremdeles at støtte de 3 Kunstarter,

som repræsenteres af Teatret, det reciterende Skuespil, Operaen og Balletten, og om det er fornuftigt at have dem samlede. I alle de Betænkninger — og navnlig den sidste — der ere afgivne om det kgl. Teaters Stilling, er det jo meget stærkt gjort gældende, at det ikke er muligt og at det Aar for Aar bliver vanskeligere og vanskeligere at have disse 3 Kunstarter samlede paa eet Sted, og det kan være, men noget virkeligt Bevis for, at det bliver billigere for Staten, hvis vi fik en anden Scene, f. Eks. for det reciterende Skuespil, har ikke kunnet føres, og det kan maaske heller ikke føres ved de 5 Aars Prøve, men vi have da i hvert Fald 5 Aar til at overveje det i, og det kgl. Teaters Styrelse faar jo ogsaa 5 Aar til at forsøge, om den med det Tilskud, Teatret faar, paa alle Omraader kan præstere, hvad der med nogen Ret kan kræves af den, saa jeg tror nok, vi tør gaa ud fra, at vi efter 5 Aar bedre ville være i Stand til at dømme om, hvorvidt det ogsaa økonomisk set vil være klogt at gaa til at indrette en ny Scene for det reciterende Skuespil.

Jeg ved ikke, om man skal nævne et saadant Spørgsmaal som Ombygningen af det kgl. Teater, ogsaa det har været fremme. Det er vistnok — i hvert Fald efter min Opfattelse — af langt mindre Betydning, end det undertiden har set ud til at være. Der kan jo ogsaa være Spørgsmaal, om man skulde gaa til at bortforpagte Teatret. Ogsaa dette Spørgsmaal vil man efter Udløbet af de 5 Aar langt lettere kunne danne sig en Mening om. Denne Bortforpagtning skulde, antager jeg, ikke bestaa i, at Staten fik store Indtægter af det kgl. Teater, men gaa ud paa, at de, der overtog Teatret, indgik paa visse Betingelser mod at faa et vist Statstilskud. Der er endvidere Spørgsmaalet om det saa ofte nævnte og saa meget omtalte Pligtrepertoire for det kgl. Teater, Spørgsmaalet om, hvad Indflydelse det har ogsaa for det kgl. Teaters økonomiske Stilling. At det har ikke saa lidt økonomisk Indflydelse, at det kgl. Teater er forpligtet til med visse Mellemrum at gentage en hel Del Skuespil, kan man nok uden at være særlig teaterkyndig indse og indrømme. Men i Løbet af de 5 Aar ville vi overhovedet faa Lejlighed til at stille os det nogenlunde klart, hvilke Spørgsmaal der kan være at overveje, inden man gaar til en mere endelig Ordning af det kgl. Teaters Stilling.

Selve Tilskuddets Størrelse, de 125,000